

Bijbellezing Johannes 20; 11-18: een vrije interpretatie

Slecht nieuws;

'een keiharde, bitterslechte dag'...

die dag, dat precieze moment

waarop ons ongeneeslijk zieke kind stopt met Leven hier op aarde...

Die dag dat het als een BoM inslaat

dat nieuws dat ons kind gestopt is met Leven hier op aarde

door een plotse hartstilstand, een ongeval, een probleem in de moederschoot of bij de geboorte

of omdat hij of zij het Leven hier te moeilijk om dragen vond en besloot eruit te stappen...

Ons Geliefde Kind zijn aardse lichaam moeten we in de aarde begraven

of het tot as zien vergaan.

Het Licht van ons geliefde Kind dat als een Ster in deze wereld kon stralen, is verdwenen, onzichtbaar...

Geen nieuws,

Geen boodschap dringt nog door,

Niets interesseert nog

in die donkere 'Stille-Zaterdag-Tijd...

Alles ademt duisternis en dood.

Ons kind is dood,

Wij zijn mee gestorven...

Onze ogen staan vol tranen,

We zitten met een intense koleire

Of schuldgevoelens verlammen

Besluiteloos, helemaal leeg, blind, doof, verlamd...

Geen ster, geen Licht meer te bespeuren in ons Leven

Midden deze pijn -
want het maakt onze pijn niet minder,
het gapende grote gat van haar of zijn afwezigheid wordt er niet door opgevuld -
Midden deze pijn
ervaren sommige mensen
in alle culturen
en door de eeuwen heen

weer opnieuw Licht;

ontmoeten ze de vrouw met het Goede Nieuws;

ervaren ze aan de lijve dat de steen weggerold is
en het graf leeg;

horen ze hun naam daadwerkelijk uitgesproken worden;

kunnen ze de klare en heldere Lichtende Aanwezigheid van hun geliefde kind ervaren!

Goed nieuws, blijde boodschap van Pasen:
Jij bent nu wakker voor altijd,
Levend Andere Aanwezige

Ik lees je naam op een geheel nieuwe wijze,
Ik lees Je naam in de sterren
veraf anders én zo heel nabij